

[Simonsen.]

inde på spørgsmålet om dette med den fremtidige dækning af udgifterne; det er klart, at det er en af de ting, som vi får lejlighed til at se nærmere på i udvalget. Men jeg synes dog, der er grund til allerede her at understrege, at med det system, vi for eftertiden får, får vi under alle omstændigheder en fordel for de lavtlønnede i forhold til det system, som vi har i dag.

Meget kunne have talt for, at vi var endt med en form for et socialt bidrag i forbindelse med denne opkrævning, således at den enkelte borger i højere grad havde haft mulighed for at konstatere de ændringer i udgifterne, som finder sted, efterhånden som også ydelsens omfang udvides. På den anden side synes jeg nok, der er grund til at understrege, at dette hensyn overskygges af den mulighed, vi får for gennem loven, som den er opbygget, at placere udgiftopkrævningen hos det led, som har det administrative ansvar. Det må under alle omstændigheder være et meget vigtigt hensyn at tage.

I den forbindelse vil jeg gerne anføre, at vi finder det vigtigt, som det også er tilsigtet med lovforslaget, at skabe en stærkere koordinering med sygehussektoren. Jeg tror, at der herigennem vil blive åbnet mulighed for en begyndende integration mellem den sociale sikring og sygehussektoren, en integration, som vil være til stor gavn for behandlingen af det enkelte sociale tilfælde.

Vi er også tilfreds med, at der nu skabes mulighed for en frivillig overgang fra A-medlemskab til B-medlemskab med de fordele og ulemper, som dette indebærer. Det betyder en lempelse af den stivhed, som vi nok må erkende findes i den nuværende gruppeinddeling, og jeg er ret overbevist om, som jo også hr. Niels Mørk var inde på det, at mange til trods for de ekstraudgifter, der kan blive tale om i denne forbindelse, vil foretrække på ethvert tidspunkt at kunne vælge den læge, de synes bedst om. Heri ligger vel netop også en øget mulighed for en større menneskelig tryghed. Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen bekymring med hensyn til deklasseringsproblemer i så henseende, som hr. Niels Mørk bl. a. var inde på det; med de sygekassegrænser — for at bruge det udtryk, der stadig eksisterer — som vi har i dag, finder jeg ikke nogen anledning til pessimisme i så henseende.

Hvad angår opbygningen af det administrative apparat, er der vel her tale om et område, som i første række er egnet til udvalgsbehandling, og jeg skal derfor ikke begynde at diskutere sammensætningen af de enkelte udvalg. Jeg forstår også, at socialministeren er åben for en nærmere drøftelse af disse ting i udvalget. Når hr. Niels Mørk synes, at princippet det enstrengede system forsvinder i det foreliggende lovforslag, når man nærmere begynder at analysere de opgaver, der bliver henlagt til amt og kommuner, vil jeg sige, at det her stadig væk drejer sig om administration; vi kommer senere til dagpengereformen, og det er vel i første række dér, vi ser muligheden for tæt kontakt med den enkelte borger efter det enstrengede system.

For amter og kommuner vil der naturligvis være en række problemer forbundet med indpasning af den offentlige sygesikring i den nuværende administration, og det er derfor afgørende for os, at der bliver gjort mest muligt for at lette den kommunale administration i forbindelse med overgangen, således at det vil være realistisk at trykke på knappen den 1. april 1973, som det er anført i lovforslaget. Dette kræver ikke mindst, at tilgrænsende love i god tid forinden tilpasses den nye struktur, og her vil ikke mindst en dagpengereform trænge sig stærkt på.

Må jeg i tilknytning til kommunernes administration fremhæve, at vi lægger vægt på, at den nyordning, som vi her diskuterer, nu ikke kommer til at give anledning til eksplosioner i medarbejderstaben rundt i de enkelte områder. At der i forbindelse med nødvendige udvidelser af medarbejderstaben bliver taget skyldige hensyn til sygekassernes nuværende personale, er jo allerede fremhævet ved gennemførelsen af styrelsesloven i sidste folketingssamling. Men jeg vil gerne i den forbindelse nævne betydningen af, at i det omfang dette nu kommer til at ske, i det omfang, hvor dette er nødvendigt, bør der efter vores opfattelse også finde en form for opskoling af disse medarbejdere sted. Jeg tror, det er af allerstørste betydning for opnåelsen af smidighed og forenkling den dag, systemet skal virke, at de mennesker, som kommer til at fungere dér, uddannelsesmæssigt også får de tilstrækkelige betingelser for at kunne øve en indsats